

"Stajerc" izhaja vsaki petek, dатiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krome, za pol in četr leta razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 krome, za Ameriko pa 6 krome; za drugo inozemstvo se naročino z ozirom na visokost postnine. Naročino je plačati naprej. Posamezne stvilke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravništvo se nabajata v Ptiju, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vraca. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri vekratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 3.

V Ptiju v nedeljo dne 20. januarja 1907.

VIII. letnik.

Razširjajte "Stajerca"! Nabirajte nove naročnike! Zahtevajte "Stajerca" po gostilnah, kavarnah in brivnicah. Delajte neumorno za edino glasilo naprednih kmetov, obrtnikov in delavcev!

Organizacija!

Posameznik je kakor kapljica v morju, prašek v jutranjem vetru — ničesar ne doseže, ničesar ne opravi, zatiranju in izkorisčanju je izročen . . . Zato je umetno, da se združujejo vsi stanovi v svetu gospodarskega in političnega dela, da se trudi vsak stan z vsemi močmi, pridobiti čimveč vpliva na kovačnico, v kateri se kujejo zakoni. Velekapitalisti so združeni v mogočnih kartelih in kadar se jim zljudi, zvišajo cene petroleja, sladkorja, cene vseh življenskih potrebščin. Uradniki se združujejo in šele v zadnjem času so dosegli izdatno izboljšanje svojega položaja. Delavci imajo svoje mogočne strokovne organizacije, s katerimi se uspešno borijo proti izsesalcu kapitalizmu. Celo duhovni ne zaostajajo in s svojim združenjem bodo dosegli zboljšanje plač za 10 milijonov krom . . . Pojem in beseda "združevanje", "organizacija" hiti liki električni iskrice od vzhoda do zahoda, od severa do juga . . . In kdo ne razume časa, ta ne doseže nikdar svoj cilj; kdo ne razume časa, ta umre na poti in temu ne more nikdo pomagati! Zato je pač skrajni čas, da se oživimo tudi mi naprednjaki in pričnemo izzidavati našo že početo organizacijo!

Strah.

Francosko spisal Guy de Maupassant.

(Nadaljevanje in konec.)

„Pripetilo se mi je lansko leto v nekem gozdu severno-zahodne Francoske. Ta dan je postalna noč dve ur prej, kateri prejšnje dni: tako temno je bilo nebo.

Neki kmet me je vodil po ozki poti med temnimi smrekami, v katerih je divjal zbesnili vihar. Sem treh sem videl skozi vršiče, kako se zbirajo oblaki in kako potem zapet odhite, kakor da bi videli nekaj groznegra. Opotovano se je pripognil celi gozd pred novim napadom viharja z bolešnim krikom na eno stran; postalno mi je mrzlo vkljub težki moji obleki in hitri hoji.

Imeli bi večerjati in prenočiti pri nekemu borstnarju, katerega domovje ni bilo več daleč. Prišel sem v ta kraj na lov.

Moj voditelj je pogledal semterja navzgor in zašepetal: slab vreme. Potem mi je pripovedoval o ljudeh, pri katerih sva nameravala prenočiti. Oče družine je bil ustrelil pred dvema letoma nekega divjega lovca in je postal od tega časa otoren, kakor da ne bi mogel pozabiti grozni dogodek. Oženjenja njegova sinova sta stanovala pri njemu.

Tema je bila neprozorna; nisem spoznal nobenega predmeta pred mano ali okoli mene; vejeve nevidnega brevesja je napolnilo temo s bojazljivim sepetanjem. Napisel sem zagledal luč in moj voditelj je potkal na turi. Rezki krik dveh ženskih glasov je odgovoril. Potem je vprašal krčevito stisnjeni moški glas: Kdo je? Moj voditelj je povedal svoje ime. Vstopilo sva in zaledal sem prizor, katerega nikdar ne pozabim.

Stari mož z belimi lasmi in blaznimi pogledi, napisu puško v roki, je stal v sredi kuhinje, medtem ko sta stražila dva krepka, z ostrimi sekirami oborožena mladenciča vrata. V temem kotu sobe sta ležali dve ženski na kolenih in stiskali obraze v zid.

Povedal sem svojo prošnjo; starček je naslonil

27. prosinca t. l. se vrši v Ptiju veleposmembni shod zaupnikov "Stajerc" napredne stranke. Izdelati bočemo načrt, po katerem naj se dela, bojni organizačni načrt naše stranke. Dve misli naši vodijo: brez sporazumljenja z nemškimi sosedji, brez popolnega ponehanja narodnostne gonje ni rešitve; — ali rešitve tudi ni brez najodločnejšega boja proti nošitelju te nesrečne narodne gonje, proti prvaškemu klerikalizmu . . . Kdo prizna neomejeno potrebo teh dveh idej, kdo hoče gospodarsko delati na stališču teh dveh idej, kdo je naprednjak v pravem zmislu besede, ta stoji v našem taboru.

Izdelali bodemo torej svoj bojni načrt. Ni smo ljudje, ki popisujejo "stranko" na papirju in iščejo potem pristašev za to papirnat stranko. Sedem let dela leži za nami in v sedmih letih smo si veliko princičili ter izpoznavali ljudsko dušo popolnoma. Zbrali smo veliko četo svojih pristašev in zdaj jih hočejo združiti, da zmagujemo tudi v bodoči!

Izdelali bodemo svoj bojni načrt! Je poklican sodelovati, — vsakdo ki živi od svojih žuljevih rok! In vsakdo bodo sodelovali, kajti polovičarjev in slabotnežev ne potrebujemo! Temelj naši organizaciji bodo zaupni možje. Le-ti bodo izvrševali podrobno delo, bodo steber v poslopu napredne stranke.

Dobro vemo in pričakujemo, da bodo skočili naši nasprotniki po koncu, kakor da bi jih pičil gad. Članek za člankom bodo objavljali prvaški listi, pridigo za pridigo boste čuli, — ali tega se ne bojite! Sedem let boja z najgršim in najhujšim sovragom leži za nami in poskusili so nasprotniki že vse, tako da jim ne

svojo puško na steno in je zapovedal, naj se mi napravi tako. Ali ženski sta ostali na svojem mestu; zato je nakrat precej neprizajno dejal: „Ustreli sem namreč pred dvema letoma v tej noči nekega človeka. Pretkelo leto je prišel in me je hotel vzeti. Današnjo noč ga zopet pričakujem, in — povedal je to z glasom, ki me je spravil v smeh — ,zato smo malo razburjeni.“

Pomiril sem moža, kakor mi je bilo to mogoče; na tihem pa sem se veselil, ker sem prišel ravno danes tja, da vidim enkrat tudi babjeverske ljudi. Pripovedoval sem povesti in posrečilo se mi je tudi, pomiriti vsej malo navzoče.

Poleg peči je ležal kosmati, skoraj slepi stari pes, bil je pes, kakor so podobni ljudem, ki smo jih enkrat poznali: spal je in tičal nos med noge.

Zunaj pa je divjal se vedno besni vihar okoli male hiše; skozi malo okence sem videl, kako se je klanjalo grmovje pred viharjem.

Vkljub mojemu prizadevanju sem čutil, kako so se udali ljudje globoki bojazni. Kadar sem nehal pripovedovati, sem videl, kako so rata zunaj z grozniimi kretnjami poslušali. Končno se mi je zdelo pneumeumo, gledati ta strah in hotel sem poizkusi svoje ležišče. Ali starček je skočil nakrat po konci, vzel svojo puško in je krčevito zavil: „To je, tukaj je! Čujem ga!“ Ženski sta pali v kotu na kolena in skrivali svoj obraz v roke, sinova pa sta prijela za sekiri. Nakrat se zbudili speči pes, dvigne glavo, pogleda s svojimi skoraj ugasnelimi očmi v ogenj in prične litati z onim glasom, ki pretresi najtrdnejšega potovnika po deželi. Vse oči so se obrnile na njega; vstal je, kakor da bi zagledal prikazan, in tulil na nekaj neznanega, nevidnega, brez dvoma groznegra. Stari je postal blek smrti in zavil: „Čuti ga, čuti ga! Bil je poleg, ko sem ga umoril!“ In ženski sta pričeli prestrašeno tuliti s psom.

Nehote mi je slo nekaj mrzlega po hrbitu. Ta zival je bila grozna ob tej uri, na tem mestu in sredi teh ljudi.

preostaja ničesar novega . . . Mlada naša organizacija pa bode cvetela, živela in napredovala in uspešno nastopala, — kajti resnica, pravčnost in ljudstvo so na naši strani. Bodočnost pa spada pogumnoju nakanu!

Politični pregled.

Državni zbor. 10. t. m. je nadaljevala zbornica razpravo o numerus clausus in sprejela dotično predlogo v 2. in 3. branju. Potem se je pričel razgovor o nujnostenem predlogu posl. Gessmanna glede varstva volilne prostosti. Tudi tozadnje poročilo volilnega odseka je bilo predloženo. Zakonski načrt ne zagrozi posebno strogh kazen za prestopke proti volilni prostosti; najhujše je, da se kaznuje te prestopke tudi s tem, da se dotočniku odvzame za več let volilno pravico. Nujnost Gessmanovega predloga je bila sprejeta. Potem je zahteval posl. Tuhan rešitev prenosove zakona. Posl. Hofmann pl. Wellenbof pa je zahteval zboljšanje nesnosnih razmer pri zeloštem izpitu (maturi) na srednjih šolah. — 12. t. m. je nadaljevala zbornica razpravo v varstvu volilne prostosti. Tudi pri nas tako potreben „Kancelparsgraf“ je padel v vodo. Zbornica se je izjavila za odsekov predlog. Vlada je predložila na tej seji načrt glede spremembe določeb o penzijski preškrbi oficirskih vdov in sirot. Posl. Pacher je predlagal nujno rešitev zakona o nepošteni konkurenči. Posl. Pommer je interpeliral glede ločitve avstro-ugarske banke in urešnjenja samostojne avstrijske državne banke. — 12. t. je

Celo uro je tulil pes, brez da bi se premaknil, tulil kot da bi bil obseden od težke more; in strah, grozni strah je naraščal v mojem srcu. Strah — ne vem zakaj, čutil sem le da da je prisel strah.

Bili smo bledi kakor mrljci; stali smo pred nekaj groznenim, srca so nam bila in najmanjši ropot nas je divje prestrasil. In pes je pričel v sobi hoditi, vohal je po stenah in tulil neprehnomu. Žival nas je napravila blazne. Mož, ki me je pripeljal, je skočil nakrat v paroksizmu divje bojazni na žival, odprl vrata, ki so vodila na malo dvorišče in je vrgel žival vén.

Zunaj je molčal pes takoj; mi pa smo ostali v molku, ki je bil še groznejši. In nakrat smo skočili vso po konci; zunaj je drsnil nekdo mimo zida proti gozdu, je prišel do vhoda in poslatal duri počasi; dve minuti, v katerih bi postali skoraj blazni, nismo čuli ničesar; potem je prišel neznanec nazaj, drsnil zopet po zidu in popraskal kakor otrok z nohti na steno; potem se je pričakala nakrat glava pri oknu poleg vrat, bela glava z očmi, ki so zarele kakor oči divje zverine, in iz njegovih ust je prišel glas — nedolčeno mrmljanje, otožni glas.

Grozni pok je zadonel po kuhinji; starček je ustrelil. Hiroma sta skočila sinova k oknu, zabarakidirala okno in vrata in privlekla tja mizo, ter težko kuhinjsko omaro.

In prisežem vam, pri strelu iz puške, katerega nisem pričakoval, sem se tako ustrasil, mojo dušo je oprijel tako močnistrah, da sem izgubil zavestimislil namestumreti.

Culi smo do jutra, nezmožni da bi se gibali ali besedico izpregorovili. Ko smo zagledali skozi okna dan, odprli smo šele vrata. Pod oknom je ležal stari pes, glavo raztrgan po krogli. Skopal si je jamo pod ograjo in prisel do okna.“

Mož z zagorelimi licami je obmolknil; potem je se omenil: „Nicesar nisem imel bat to noč. Ali preživel bi raje se enkrat vse ure, v katerih sem kljuboval najhujšimi nevarnostmi, kot da bi doživel še enkrat trenutek, v katerem je strel iz puške razmesaril belo glavo za malim oknom.“

končala razprava o varstvu volilne prostosti in je bil zakon sprejet. Vsi predlogi, ki so zahtevali odstranjenje politike od lece, so bili zavrnjeni. Po kratki razpravi je sprejela zbornica še dve mali postavi glede prodaje državnih posestev. Stavili so se še razni nujnostni predlogi. — 14. t. sta bila rešeni v vsej naglici dve mali postavni predlogi, prva glede deželne banke v Bakovini, druga pa glede občinskih posredovalnih uradov. Predložilo se je že cela vrsta nujnostnih predlogov in vprašanj. — 15. t. so hoteli spremeniti zakon o imuniteti poslancev; ali zbornica je oddala zakon zopet odsek. Nadalje se je sprejel havzirski zakon, kakor ga je gospodska zbornica spremnila. O naslednjih sejah poročamo prihodnjič. Kakor se vidi, dela zbornica z vsemi kriplji, da bi rešila košaro postav, ki jih je predloženih.

Nova vojaška taksa se odmeri po dohodkih. Do 1200 K dohodkov se ne obdači. Potem pa veljajo te-le številke:

Dohodki krom.	Voj. taksa krom
1200—1300	6
1300—1400	7
1400—1600	9
1600—1800	11
1800—2000	13
2000—2400	17
2400—2800	23
2800—3200	29
3200—3600	35
3600—4000	43

Na ta način raste vojaška taksa naprej. Omeniti je, da se morajo odslej vsi temu davku podvrženi sami z glasiti, ker se jih družače težko kaznuje.

Miljone duhovščini! Predno izgine stara, na smrt obsojena državna zbornica za vekomaj, razpravljalna bode tudi še o postavnem načrtu glede zvišanja duhovniških plač. Govorilo se je najprve, da bodo stalo to zvišanje okroglo 10 milijonov. Gotovega se v tem oziru ne ve ničesar, ali brezvonomo bodo stalo to zvišanje duhovniških plač na miljone krom. Mi gotovo nočemo, da bi tolkli naši kaplani nezabeljene žganice in kisel fižol, čeprav bi jim tudi to ne škodovalo, zlasti tistim ne, ki pojejo vedno, da so „kmetski prijatelji“. Ali prvič mislimo, da še noben duhoven ni od lakote umrl, ker so postranski dohodki v mnogih služajih tako veliki, da bi lahko le od njih živel. Finih smodk, bicikeljne, židanega perila pač ne potrebujejo namestniki tistega božanskega trpina, ki ni imel kam glave položiti... Drugič pa to-le: Ako se nižji duhovščini res slabogodi, bi bila sveta dolžnost bogatejših duhovnevin, da ji gmotno pomaga. S tistimi tisočaki, ki bi jih imel ljubljanski škop na davnih plačati, katere mu je pa vrla darovala, bi lahko 10 kaplanov živel. In s tistimi 800 milijoni, katere posejuje katališka cerkev v Avstriji, preživele bi se lahko 10 krat toliko duhovnevin, kakor jih imamo! Za neizmerno bogatega papeža se nabira vsako leto, — naj se nabira enkrat za kaplane! Iz teh vzrokov smo mi naprednjaki proti zvišanju duhovniških plač, proti tej nakani, ki hoče vseti kmetu in delavcu grizljiv kroha, da ga vrže hujskajoči duhovščini v žrelo... Seveda, sedanja, umirajoča zbornica stoji popolnoma pod vplivom duhovščine in zato — bodemo morali plačati!

Kovanje denarja iz nikeljnega. Vrla je predložila državni zbornici zakonski načrt za nadaljno kovanje denarja iz nikeljnega. Glasom podobe z leta 1892 se je imelo kovati v Avstriji in na Ogrskem za 60 milj. krom nikeljnih denarjev po 20 in 10 vin. Ves ta denar pa je zdaj že v prometu in vrla zahteva zdaj dovoljenje, da pusti tega denarja še za 20 milj. krom kovati.

Zvišanje uradniških plač. Vrla je predložila postavni načrt za zvišanje dohodkov državnih uslužbencev. 20 milj. krom zahteva vrla za enkratno podporo l. 1907. Poleg tega namrava vrla aktivitetno doklado uradnikom zvišati. Tudi se poveča število plačilnih stopinj in se zniža službeno dobo. Isto se zgodi za uslužbence nižjih vrst. Vrla potrebuje v ta namen 15½ milj. krom. Poleg tega zahteva za zvišanje plač drugih državnih uslužbencev še posebej 13 milj. krom.

Proti Ogrski! Poslanec Kemetter je govoril p. k. o našem razmerju z Ogrsko in omenil tudi sledeče važne podatke: V letih 1902 do

1906 so izvozili Ogrji na Avstrijsko skoraj 30½ milj. centov moke v vrednosti čez 800 milj. krom; nadalje 3½ milj. centov moke za krmilo in otrovev v vrednosti čez 41 milj. krom. To pomeni grozovito oškodovanje avstrijske mlinške industrije. Od leta 1882 do 1906 so izvozili Ogrji čez 120 milijonov moke v vrednosti 3000 milj. krom na Avstrijsko. To pomeni pri 75% izkorisčanju žitja čez 145 milj. centov žitja. Računa se lahko mlenje za cent po 2 K. Torej so avstrijski mlinarji tekom 25 let oškodovani od Ogrske za skoraj 300 milijonov krom!! Ako računaš delo pri centu z 1 K, potem so oškodovani avstrijski delavci od Ogrske v tej dobi za 145 milj. krom!! K temu pride se izguba avstrijskih milinov vsled ogrske konkurenčne, ki znaša najmanje 1 K pri centu. Torej je mlinarstvo v Avstriji oškodovano v 25 letih za 990 milj. krom!!! Zato se je tudi število avstrijskih milinov za skoraj 3.000 zmanjšalo. Ali celo poljedelstvo v Avstriji trpi ednakno pod ogersko konkurenco. Velikanski uvoz ogerske moke je znižal v Avstriji ceno pšenice najmanje za 1 K pri centu. K temu pride še vpliv ogrske tarife (najmanje 1:50 K), tako da znaša škoda pri centu K 2:50. Ker proda Avstrija okroglo 22% milj. centov žitja, so avstrijski kmetje vsled ogrske konkurenčne letno za 56 milj. in 250.000 K oškodovani ter opeharjeni!!! In za vse to dobijo Avstrijanci od svojih madžarskih sosedov — brce ob vsaki priliki. Zato proč od Ogrske!

Plačajte! S 16. t. m. se zviša zopet cena poštne in s tako-le: Loko-pisma do 20 gramov (doslej 6 vin) stanejo 10 vin; čez 20 g (doslej 12 vin) pa 20 vin; nadalje pristojbine za pismonešo na deželi: za rekomanidirana pisma po 6 vin., za pisma z vrednostjo 10 vin., za nakaznice z denarjem 6 vin., za pakete do 5 kil 10 vin., čez 5 kil pa 20 vin. Za aviziranje pisem z vrednostjo in paketov 4 vin., za poštne nakaznice 3 vin. (doslej 2), zalepke (Kartenbriefe) doslej 10 vin., naprej pa 11 vin. Blanke za brzojave (doslej zastoni) stanejo po 2 vin., lokalnih brzojav vseč, vsled tega stane vsaka beseda 6 vin. Stare nakaznice, zalepke itd. se morajo zamenjati do 16. t. m.

Proti zlorabi prižnice. Krajni šolski svet v Moravski Budjevcu (Mährisch Budweis) je izdal sledečo odredbo: „Krajni šolski svet obsoja najostreje, da se spodgrebi raz prižnice oblast šole in učiteljstva, ker trpi v teh razmerah spoštovanje za šolo. Ako bi se še kaj sličnega pripetilo, prepovedal bi krajni šolski svet šolski deci obisk pridig, ker je otroška vzgoja vsled te politike na leci v nevarnosti“ — To so možate besede. Ali kaj bi reknel dotični šolski svet, ko bi čulo nezmernem hujskanju raz štajersko-koroških prižnic?

Nadvojvoda Rainer, stric avstrijskega cesarja, je praznoval te dnij svojo osemdesetletnico. Nadvojvoda Rainer je med ljudstvom splošno priljubljen, med vojaškimi dostojanstveniki pa velja kot izvrsten strokovnjak.

Krvna Rusija. Politični umori se zopet množijo. Za mestn. glavarjem v Petersburgu pl. Launitzem je padel vojaški nadprokurator Pavlov in za njim zopet orožniški šef v Lodzu oberst Schadsko; vsi ti trije so bili krvniki carjevi in zadela jih je le maševela pravica. Morilci teh krvnikov so bili na smrt obsojeni in tudi obešeni. Od 24. dec. do 4. t. je bilo 134 ustašev na smrt obsojenih. V prisilno delo za vse življenje je bilo obsojenih 48, za včet let 137 oseb. Za vse življenje v Sibirijo je bilo odgnanih 44 oseb. — 11. t. je bilo v Varšavi 7 oseb na smrt obsojenih.

Lakota na Kitajskem. Odbor proti razširjenju lakote razglaša, da je zapustilo nad 450.000 oseb svoje domovje. Povod je polno žensk in otrok, ki si kopljajo korenine za hrano ali se žive od trave. Beda je velikanska.

Cenjenim naročnikom naznanimo, da se pošlje list na zahtevo vsakemu na ogled. Ali redno dostavljati se prične list sele po sprejemu naročnine. Kakor pri vseh listih se tudi pri nas naročino naprej plača!

Dopisi.

Sv. Janž na Dravskem Polju. Dragi „Stajerc“, naš župnik nam je priskrbel sv. misijon,

da bi slišali lepo nauke in opravili spoved. Pridige so bile lepe, ali eden izmed misionarjev je hotel, ljubi „Stajerc“, kar na žlici vodi požreti; pri vsaki pridigi te je napadal. Nek pošteni kmet je šel k spovedi. Povedal je svoje grehe in prosil za dolgo spoved. Misionar ga je vprašal nekaj malega, potem pa takoj, je-lje časne. Kmet je odkrito povedal, da čita „Stajerc“. O zapravolt, zdaj pa mlečna župnija kipil! Misionar je pričel nagovarjati kmeta naj opusti ta list, češ da slabo govori čez duhovne. Kmet pa se odrež: Ni res, pošteni duhovne „Stajerc“ še hvale! Ali kjer je hišna smetna, jo mora pomesti!... Misionar ni hotel dati odvez, kmet pa ni hotel dati obljube, da ne bude več „Stajerc“ čital. Tako sta se ločila. V cerkev je šel kmet s pobožnim srcem, dom je pa proklinal. Kdo je kriv temu? Dobro, da so bili vsi drugi misionarji pametni. Dragi „Stajerc“, jaz ne najdem v svojih vrstah nječesar slabega in sem prepričan, da sem veliko boljši kmet, odkar te berem. Zato le naprej!

Pošteni farman

Doberna (Neuhau). V 1. štv. „Fhposa“ se je neki razburjeni doberniški klerikal zmočno zagnal v g. Črepa. Zakaj? Jeza ga kolje da bi mu kmalu trebuh počil, ker Črep ne trobi v njegov rog ob času volitev (Prav si na redil, vrli Črep, saj si naprednjak!). Zdaj pa vprašamo dopisnina „Fhposa“, zakaj meče blate po drugih, svoje suknje pa ne očisti? Ali kaj veš, kaj se je godilo v Zavruh v Bihterver fantom, g. nadučiteljem in Petrom na korni? Zakaj o tem molčiš? Dopisun „Fhposov“, znaši nam in ako ne skrije jezik, ti stopimo od ločenje na prsta. Fej!

Naprednjaki.

Iz Žalcia. Ljubi „Stajerc“, prosim malo prostora, da popisim shod slov. kat. društva ki se je vršil pri g. Hodniku v Žalcu. Udeležil sem se shoda, ker bi se imelo govoriti o hmeljarstvu. Govor dr. Koroča je bil tak, kar kor da bi ta kaplan s preklico zvezde z neba otepel. Ljudje so mu vse zanikali. Končno je govoril tudi, kako drag je meso na Danaju kar nas pa res malo briga. Razvideli smo iz vsega kvantanja tega poslanca, da se mezi za delavno ljudstvo toliko briga kakor voznik za blato, ki pade od koles. Spominjam se, kako je župnik agitiral za tega Koroča. zdaj pa vemo, kaj imamo! Še trobantar iz Žalcu pove iz glave boljše besede kakor jih čita ta dohtaj iz papirja. O župnik Kunej, kako si agitiral za Koroča in psoval kmete iz prižnice, da se junci in teleti in da jih imas na furzeljnu privezane! Ali enkrat se že ta farški fuzelj pretira. Potem si izvolimo za poslanca moža in svoje srede. Učili pa nas ne bodo taki gospodiki, ki niti ne vejo, kaj je motika ali hmeljev sok. Mi nočemo takih poslancev, ki le štire povisajo, da se mastijo debeli fajmoštri. Toliko za danes!

Potpotnik.

* * *

Sv. Peter pri Velikovcu. Pred kratkim smo imeli volitev. Zmagala je zopet slovenski klerikalna stranka, kakor je bilo pricakovan. Ker „Mr.“ povzdigne „vzorno“ gospodarstvo župana, hočemo tudi mi to nekoliko razjasniti. „Vzorno“ je gospodaril naš obč. odbor ker občinski ubogi so se moralni celo pritoževati pri c. kr. glavarstvu, da so dobili, kar jin je občina po postavi dolžna. „Vzorno“ je go spodaril naš občin. odbor, ker je 2 občinski siroti oddal človeku v skrb, kateri dobiva plačilo od njih, pa jih izrablja le v svoj dobiček sicer jim pa ne kupi niti oblike. Ko sta učitelj in župnik videla, da prideta otroka polni mrčesov v šolo, sta zahtevala od župnika na se otroka odda drugam, kar bi se lahko zgodilo ker so ljudje zanje prosili. Toda občinski odbor je poklical dotičnega človeka in se zadovoljil z obljubo, da hoče za sirote bolj skrbeti. Po ostalo je vse pri starem in otroka, ki bi pri dobrih ljudeh postala pridna delavca, boste morda enkrat v nadlogu občini. „Vzorno“ je go spodaril naš obč. zastop, ker divji zakoni so s v občini takoj namozili, da ni skoro vasi brez njih. Zadnji pastirski list avstr. škefov od razporoke ni nikjer tako na mestu kakor pri nas ker pri nas razporoke ni potreba šele vpeljati ker že obstoji po nemarnosti naših odbornikov in tej zadevi. Sicer je pa sprevidel naš župan